درس ٤٤

۱	دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره مربوط به بنای کلیسای مسیح را به حضور خداوند بیاورید.

۲	در میان گذاشتن برکات (۲۰ دقیقه) مکاشفه

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (مکاشفه ٤-۷) با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید**).
به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرفهایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، در مورد آنچه در میان میگذارد، بحث نکنید.

۳	حفظ کردن (۵ دقیقه) عنوان مجموعه: یوحنا

مرور: دو نفری مرور کنید. یوحنا ١٦: ١٣

٤	بررسی کتاب‌مقدس (۸۵ دقیقه) یوحنا ۲۰

مقدمه: یوحنا فصل‌های ۲۰ و ۲۱ در ارتباط با قیام و ظهورهای عیسی مسیح می‌باشد. در یوحنا ۲۰ عیسی به مریم مجدلیه، به شاگردانش بدون حضور توما و یک هفته بعد به شاگردانش با حضور توما ظاهر می‌شود.

قدم ۱: بخوانید
بخوانید: یوحنا ۲۰ را با هم بخوانیم.
هر یک به نوبت یك آیه را بخواند تا تمام قسمت خوانده شود.

قدم ۲: کشف کنید
توجه کنید: چه حقیقتی در این قسمت برای شما مهم است؟ یا کدام حقیقت در این قسمت ذهن یا قلب شما را تحت تأثیر قرار می‌دهد؟
بنویسید: یك یا دو حقیقتی را که درك می‌کنید، کشف نمایید، در مورد آنها فکر کنید و افکارتان را در دفترچه یادداشت خود بنویسید.
در میان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی به اعضاء گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد، به نوبت برکاتشان را با هم درمیان بگذارند). به نوبت برکات خود را از نکاتی که کشف کرده‌ایم با یکدیگر درمیان بگذاریم.
(موارد زیر مثال دو شخصی است که برکاتشان را با یکدیگر درمیان می‌گذارند. به خاطر داشته باشید که در هر گروه کوچك اعضای آن گروه نکات مختلفی را با هم درمیان می‌گذارند که نباید لزوماً یکسان باشند).

کشف ۱) یک حقیقت مهم برای من در انجیل یوحنا ۲۰ بدن قیام‌کرده عیسی می‌باشد.
انجیل‌ها بیان می‌کنند که کفن کتانی که چندین بار به دور او پیچیده شده بود یا تخته سنگی که در قبر را بسته بود می‌توانستند مانع و سد راه عیسی در بدن قیام کرده‌اش بشوند. او از درهای بسته عبور می‌کرد. به میل خود ظاهر و ناپدید می‌گشت. این بدین معناست که اکنون طبیعت انسانی او تحت اختیار و مالکیت ویژگیها و صفات طبیعت الهی قرار گرفته است. عیسی دو طبیعت داشت: یک طبیعت الهی و یک طبیعت انسانی. این دو طبیعت، نه در حالت متواضعانه اش بر روی زمین، و نه در حالت جلال‌یافتگی‌اش در آسمان هیچگاه در هم اختلاط و آمیزش نیافتند به‌گونه‌ای که یك طبیعت در خواص طبیعت دیگر شریك گردد. دو طبیعت او همیشه، متمایز، اختلاط‌ناپذیر، ناآمیخته و بلاتغییر باقی می‌مانند، اما در عین حال، تقسیم‌ناپذیر و انفکاك‌ناپذیر. کلیسای باستان همواره اینچنین به دو طبیعت عیسی مسیح اعتراف کرده است.
به‌علاوه، این روح عیسی نبود که از قبر قیام کرد (آنگونه که لیبرالها تعلیم می‌دهند)، بلکه بدن عیسی بود که قیام کرد. بدن عیسی شبح نبود (آنگونه که دوستییستها تعلیم می‌دهند)، بلکه یک بدن واقعی او بود. عیسی برای اینکه به شاگردانش ثابت کند که

بدنی واقعی دارد، به شاگردانش اصرار کرد که او را لمس کنند (لوقا ۲٤: ۳۹؛ اول یوحنا ۱: ۱) و همچنین در حضور ایشان غذا خورد (لوقا ۲٤: ٤۰-٤۳). بدن قیام‌کرده عیسی بدنی کاملاً متفاوت نبود، بلکه همان بدن زمینی او بود که کاملاً متبدل شده بود (فیلیپیان ۳: ۲۱). اول قرنتیان ۱۵: ٤۲-٤٤ ، ۵۳-۵٤ تعلیم می‌دهد که بدن قیام کرده مسیح و بدن قیام کرده مسیحیان در آینده، نابودنشدنی (فسادناپذیر) می‌باشد، یعنی اینکه هرگز پیر، مریض یا ضعیف نمی‌شود و دیگر هرگز نخواهد مرد. این بدنی "پرجلال" است، یعنی در صفات الهی نظیر محبت و قدوسیت و عدالت و قدرت و حکمت شریك خواهد شد. این بدن "غیرفانی" است، یعنی در حیاتی کامل، در برکتی ابدی، و در حضور خدا، تا به ابد باقی خواهد بود. و سرانجام، این بدن "روحانی" است، یعنی تازه شده بوده، روح‌القدس بر آن حاکمیت دارد. من شخصاً چشم‌انتظار قیام بدن خویش می‌باشم. آنگاه بدن ضعیف من تبدیل خواهد یافت و شبیه بدن عیسی مسیح خواهد گردید.

کشف ۲) یک حقیقت مهم برای من در یوحنا ۲۰: ۳۰-۳۱ نشانه‌های معجزه آسایی است که یوحنا در انجیل خود ثبت کرده است.

یوحنای رسول می‌گوید که در انجیل خود مجموعه‌ای از نشانه‌های معجزه آسا را ثبت کرده است تا خوانندگان او در ایمان به اینکه عیسی، همان مسیح، پسر خداست، ادامه بدهند و تا اینکه ایمان داشته باشند و در نام او حیات بیابند. این نشانه‌ها در انجیل یوحنا، تبدیل آب به شراب، شفای پسر افسر رومی، شفای مرد مأیوس در کنار حوض بیت حسدا ، غذا دادن به ۵۰۰۰ نفر، بینا کردن کور مادرزاد و زنده کردن ایلعازر می‌باشد. اما بزرگترین نشانه، قیام عیسی بود. معجزات در انجیل یوحنا " نشانه " نامیده شده است، چرا که آنها حقایق خاصی را در مورد عیسی مسیح تعلیم می‌دهد. بنابراین حتی تطهیر معبد و ورود مظفرانه به اورشلیم می‌تواند " نشانه " خوانده شود. انجیل یوحنا، کتاب آیات یا نشانه‌هاست. این انجیل اعمال عجیب عیسی مسیح و معنی آنها را شرح می‌دهد. هدف این نشانه‌ها هم فقط یک چیز است: انسانها به عیسی مسیح ایمان بیاورند. هدف نشانه‌ها در کتاب مقدس عبارت است از اشاره به واقعیت و حقیقت و حضور عیسی مسیح. عیسی مسیح از من دعوت می‌کند که نه فقط بر معجزات متمرکز شوم، بلکه بر خودش که تمام این معجزات به او اشاره می‌کنند و درباره او تعلیم می‌دهند. برای مثال غذا دادن به ۵۰۰۰ نفر تعلیم می‌دهد که «عیسی نان حیات است». او برای من نان حیات است.

قدم ۳: سؤال

توجه کنید: در این متن چه سؤالاتی در زمینه‌های مختلف وجود دارد که مایلید در گروه آنها را بپرسید؟
سعی کنیم تمام حقایق مربوط به انجیل یوحنا ۲۰ را درك کنیم و در مورد آنچه نمی‌فهمیم سؤالهای خود را مطرح کنیم.
بنویسید: تا آنجایی که امکان دارد سؤالهای خود را واضح و صریح مطرح کنید و سپس آنها را در دفترچه یادداشت خود بنویسید.
درمیان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی به اعضای گروه فرصت فکر کردن ونوشتن داده شد اجازه دهید که هرکدام از افراد سؤال خود را برای دیگران مطرح سازد).
گفتگو کنید: (سپس چند سؤال را از بین همه سؤالها انتخاب کنید و سعی کنید با گفتگو کردن در مورد آنها در گروه جوابی برای آنها پیدا کنید. در ادامه، نمونه سؤالاتی که ممکن است شاگردان بپرسند و همچنین ملاحظاتی در رابطه با آن مباحث آمده است).

سؤال ۱) (یوحنا ۲۰: ۱- ۲) از کجا می‌دانیم که مریم مجدلیه تنها زنی نبود که در آن زمان بر سر قبر حضور داشت؟
ملاحظات: در حقیقت، اگر هر انجیل را به تنهایی بخوانیم، به نظر می‌رسد که بین گزارشهای اناجیل تناقض و تضاد وجود دارد. برای مثال یوحنا صحبت از یک زن می‌کند، متی از دو، مرقس از سه و لوقا ازحضور بیش از سه زن بر سر قبر سخن می گوید. با وجود این، اگر چهار انجیل را با هم بخوانیم، در ارتباط با وقایعی که اتفاق افتاده هیچ تضاد و تناقضی وجود ندارد. لوقا به صراحت بیان می‌کند که در گروه زنانی که بر سر قبر رفتند بیش از سه زن وجود داشت (لوقا ۲٤: ۱۰). متی و مرقس ماجرا را کوتاه می‌کنند. برای مثال متی، فقط به مریم مجدلیه و به مریم دیگر اشاره می‌کند. یوحنای رسول احتمالاً حدس می‌زند که خوانندگانش با سه انجیل دیگر آشنا هستند، بنابراین داستان خود را به مریم مجدلیه محدود و منحصر می‌نماید. اما این بدین معنا نیست که یوحنا اظهار می‌کند که در آن زمان تنها شخصی که بر سر قبر وجود داشت مریم بود. در آیه ۲، خود مریم مجدلیه به پطرس رسول می‌گوید: «خداوند را از قبر برده اند و ما نمی‌دانیم او را کجا گذارده‌اند». مریم مجدلیه نمی‌گوید «من نمی‌دانم» بلکه می‌گوید «ما نمی‌دانیم» (جمع). بنابراین خودش آشکارا بطور ضمنی می‌گوید که سایر زنان نیز با او بر سر قبر حضور داشتند، دقیقاً به همان صورتی که سایر انجیل شرح می‌دهند.

سؤال ۲) (یوحنا ۲۰: ۳- ۹) چرا پطرس و یوحنا ناگهان ایمان آوردند؟
ملاحظات: بعد از اینکه مریم مجدلیه ماجرای قبر خالی را به پطرس و یوحنا گفت، ایشان به سوی قبر دویدند. آنها به درون قبر رفتند و دیدند که کفن کتانی، بدون بدن در آنجا قرار دارد، و همچنین دستمالی که به سر می‌بستند، جدا از کفن گذاشته شده است. از متن نمی‌توان با قطع و یقین به این فرض رسید که کفن کتانی شبیه پیله کرم ابریشم، خالی باقی مانده بود طوری که گویی بدن عیسی از آن خارج شده است. به هر حال آنچه که آشکار بود، این بود که کفن کتانی هنوز آنجا قرار داشت، اما بدن عیسی در آنجا نبود. قبر مهر و موم شده بود و محافظان مراقب بودند که هیچیك از شاگردان به آنجا راه نیابد تا بدن را به جای دیگری ببرد یا دزدی آن را برباید. در غیر اینصورت، کفن کتانی نیز در آنجا نمی‌بود. درک ناگهانی این واقعیت که بدن عیسی قیام کرده، باعث شد که پطرس و یوحنا ایمان بیاورند که عیسی حقیقتاً از میان مردگان قیام کرده و زنده است. بدینسان، پطرس و

یوحنا شروع کردند به درك کتاب‌مقدس به شکلی جدید. یوحنا ۲۰: ۹ می‌فرماید: «زیرا هنوز کتاب را نفهمیده بودند». اگرچه آنها بارها عهدعتیق را خوانده بودند، اما قسمتهایی همچون مزمور ۱٦ و اشعیا ٥۳ را درك نکرده بودند. مزمور ۱٦: ۱۰ می‌فرماید: «زیرا جانم را در عالم اموات ترك نخواهی کرد و قدوس خود را نخواهی گذاشت که فساد را ببیند». و اشعیا ٥۳: ۱۱ نیز می‌فرماید: "ثمره مشقت جان خویش را خواهد دید و سیر خواهد شد». اکنون پطرس و یوحنا ناگهان درك کردند که قیام عیسی مسیح جزو نقشه ابدی خدا و یک «ضرورت» الهی بوده و می‌بایست تحقق یابد (لوقا ۲٤: ٤٤). در عهدجدید خود عیسی مسیح چندین بار پیشگویی کرده بود که مصلوب خواهد شد و بعد از سه روز از مردگان قیام خواهد فرمود (مرقس ۸: ۳۱ ؛ ۹: ۳۱ ؛ ۱۰: ۳۳-۳٤).

سؤال ۳) (یوحنا ۲۰: ۱٤-۱۷) چرا عیسی به مریم مجدلیه می‌گوید که او را لمس نکند؟
ملاحظات: زمانی که عیسی مسیح به مریم مجدلیه ظاهر شد، مریم نخست پنداشت که او باغبان است. او بخاطر بی ایمانی‌اش، انتظار نداشت که عیسی را زنده ببیند، بلکه در جستجوی پیکر بی‌جان او بود. بهر حال وقتی عیسی او را با نام آرامی‌اش صدا زند (مریم یا میریام) و با او به زبان مادری‌اش سخن گفت، مریم تشخیص داد که عیسی است. و او تلاش کرد آنچنان او را نگه دارد که گویی هرگز نخواهد گذاشت که دوباره برود. قبل از مرگ عیسی، مریم مجدلیه برای زمانهای طولانی هرروزه تجربه مشارکت قابل رؤیت عیسی با شاگردانش و مصاحبت شیرین با او را داشت. اکنون می‌پنداشت که این مصاحبت مانند قبل دوباره از سر گرفته خواهد شد. بنابراین عیسی به او گفت: «مرا لمس مکن، زیرا که هنوز نزد پدر خود بالا نرفته ام». عیسی به لمس کردن او اعتراض نکرد، بلکه به او می‌گفت که از اکنون رابطه او با شاگردانش تغییر می‌کند. دوران مشارکت مرئی هر روزه با شاگردانش خاتمه یافته است. اکنون او در یك لحظه به یکی از آنان ظاهر می‌شود و در لحظه‌ای بعد به یکی دیگر. به این دلیل است که به او می‌گوید نباید چنین فکر کند که با تلاش جهت نگه داشتن عیسی می‌تواند او را برای همیشه با خود داشته باشد. او به زودی به نزد پدر در آسمان بالا می‌رود. فقط بعد از ریخته شدن روح القدس، مریم و سایر شاگردانش قادر خواهند شد مصاحبت و معاشرتی دائمی با او داشته باشند. و این مصاحبت بسیار غنی تر و مبارکتر خواهد بود. یعنی مصاحبت و مشارکت خداوند قیام کرده در آسمان با کلیسای خود بر زمین.

سؤال ٤) (یوحنا ۲۰: ۱۷) چرا عیسی به تعدادی از زنها می‌گوید به جلیل می‌رود اما به مریم مجدلیه می‌گوید که به نزد پدر آسمانی خود می‌رود؟
ملاحظات:
الف) قیام و ظهورها
در متی ۲۸: ۷ ، فرشته به زنان گفت که باید زود رفته و به شاگردان بگویند که :«از مردگان برخاسته است، اینک پیش از شما به جلیل می‌رود». و در متی ۲۸: ۱٦-۲۰ ، می‌خوانیم که چگونه عیسی در واقع به شاگردانش بر روی کوهی در جلیل ظاهر گشت. اگرچه فرشته گفت که عیسی پیش از شاگردانش به جلیل می‌رود، اما می‌دانیم که اولین ظهورهای عیسی به شاگردانش در جلیل نبود، بلکه در اورشلیم و اطراف آن. این یک تضاد و تناقص نیست، چرا که بعداً شاگردانش را در جلیل ملاقات کرد و در آنجا دلیلی وجود ندارد که نشان دهد عیسی قبل از شاگردانش به جلیل رسیده است. عیسی صرفاً بیش از آنچه از طریق فرشته خود به آنها آشکار کرده بود، انجام داد: او آنها را هم در اورشلیم ملاقات کرد و هم در جلیل.

ب) صعود و رابطه جدید
در یوحنا ۲۰: ۱۷ خود عیسی به مریم مجدلیه می‌فرماید: «ولیکن نزد برادران من رفته، به ایشان بگو که نزد پدر خود و پدر شما و خدای خود و خدای شما می‌روم». عیسی مطالب بیشتری به مریم آشکار کرد تا به سایر زنان. آنها باید در مورد قیام و ظهور او به شاگردانش سخن می‌گفتند. مریم باید در مورد صعود و رابطه جدیدش به آنها شهادت می‌داد. او از مریم خواست که نه تنها به شاگردانش بگوید که او از میان مردگان برخاسته است، بلکه اینکه به آسمان نیز صعود می‌کند، نزد پدر خود و پدر آنها. ارتباط بین عیسی و شاگردانش تغییر می‌نماید.
از یک جهت عیسی به همانندی و تشابه رابطه تأکید می‌کند. او آنها را «برادران» خطاب می‌کند که به مراتب لفظی صمیمی‌تر از «دوستان من» است. (یوحنا ۱٥: ۱۳- ۱٥). این بدین معناست که رابطه و ارتباط آنها یک مصاحبت و مشارکت در روح خواهد بود، و اینکه آنها متعلق به همان خانواده می‌باشند و آنها همان میراث ابدی را به ارث خواهند برد. از لحاظ روحانی، خدا فقط پدر اشخاصی است که خدای پسر را بوسیله ایمان زنده دریافت کرده اند. (یوحنا ۸: ٤۱-٤٤).
از طرف دیگر عیسی به تمایز بین خود و شاگردانش تأکید می‌کند. او ذاتاً پسر خداست، درحالی که آنها از طریق فرزندخواندگی، پسران خدا هستند. با وجود این، به نزدیکی مشارکت و مصاحبت آنها تأکید می‌شود: از لحاظ روحانی، خدا که پدر عیسی است، همچنین خدا، پدر شاگردان نیز می‌باشد. عیسی به نزد این خدا و پدر بالا رفت.

سؤال ٥) (یوحنا ۲۰: ۲۱- ۲۳) با چه اقتدار و اجازه ای عیسای مسیح شاگردانش را به جهان فرستاد؟
ملاحظات:
الف) مأموریت بزرگ از همه چیزهایی که به رسولان عیسی مسیح داده شده بود، مهم تر بود.
بعد از ظهر روزی که عیسی مسیح از میان مردگان برخاست، به ده شاگرد خود و دیگرانی که در آنجا جمع بودند ظاهر شد (لوقا ۲٤: ۳۳). بعد از اینکه جای زخمها را بر روی دستها و پهلوی خود نشان داد، آنها ایمان آوردند که او عیسی است. سپس

او به ایشان مأموریت بزرگ را داد. در یوحنا ۱۷: ۱۸ عیسی به خدای پدر گفت: «همچنان که مرا به جهان فرستادی، من نیز ایشان را در جهان فرستادم». اکنون در یوحنا ۲۰: ۲۱، عیسی این را به شاگردان خود فرمود: «چنانکه پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می‌فرستم». کلمه "می فرستم" به مفهوم "بعنوان یک رسول می فرستم" میباشد. این کلمات در درجه اول خطاب به شاگردان عیسی مسیح بود که از همان ابتدا با او بودند و شاهد زندگی، مرگ و قیام او بودند (اعمال ۱: ۲۱-۲۲) . رسولان عیسی مسیح می‌باید شاهدان رسمی او نزد یهودیان، سامریان و سایر ملت‌ها باشند (اعمال ۱: ۸). آنها باید به اقصای جهان بروند و این خبر خوش را به همه خلقت اعلام کنند (مرقس ١٦: ١٨). آنها بایستی میرفتند و مردم را در همه ملل، شاگردان عیسی مسیح میساختند (متی ۲۸: ۱۸-۲۰). بر آنها و شهادت آنها بود که عیسی کلیسای خود را بنا کرد (متی ١٦: ١٨). به آنهاست که عیسی کلیدها یا اقتدار راه دادن یا راه ندادن مردم را به ملکوت آسمان داد (متی ١٦: ١٨-١٩ ، ١٨: ١٨-١٩). اما رسولان عیسی مسیح جانشین نداشتند، چرا که هیچکس شرایط لازم را نداشت (اعمال ۱: ۲۱-۲۲). همین که کلیسای مسیح بوسیله رسولان او تأسیس شد، مأموریت بزرگ به کلیسا به‌عنوان یک کل تعلق می‌یابد. اکنون تمام کلیساهای محلی با پیران کلیسا و اعضایش با هم در این مأموریت کار می‌کنند. شاگردان، شاگردان جدید می‌سازند و کلیساها، کلیساهای جدید تأسیس می‌کنند.

ب) <u>دریافت روح القدس، قادر ساختن آنها برای مأموریتشان بود.</u>
سپس عیسی به ایشان دمید و فرمود: «روح القدس را بیابید، گناهان آنانی را که آمرزیدند، برای ایشان آمرزیده شد و آنانی را که بستید، بسته شد». دقیقاً به همان صورتی که عیسی مسیح روح‌القدس را با پری نامحدود برای انجام مأموریت خاص خود دریافت کرد (یوحنا ۱: ۳۲ - ۳٤ ، ۳: ۳٤) شاگردان عیسی نیز اکنون روح‌القدس را برای انجام مأموریت خاصشان دریافت کردند. یوحنا به ریزش روح‌القدس در روز پنطیکاست اشاره نمی‌کند، یعنی به واقعه‌ای که حالتی علنی داشت و به تولد اجتماعی منتهی گردید که روح القدس در آن ساکن است یعنی کلیسای عهد جدید او در باره اهمیت واقعی روح القدس سخن می‌گوید که به شاگردان قدرت و اقتداری را بخشید که ایشان برای انجام مأموریت خود لازم داشتند. عیسی، روح القدس را با دمیدن به آنها داد. این همان فعلی است که وقتی خدا دم حیات را به بینی آدم دمید، استفاده شده است (پیدایش ۲: ۷). اما اکنون عیسی، حیات را به آنها نمی‌دهد، بلکه آنها را برای خدمت خاصشان توانا می‌سازد.

پ) <u>مأموریت و اقتدار را نمی‌توان مستقل از خدا بکار گرفت.</u>
از یک طرف، اقتدار رسولان برای «بخشیدن یا نبخشیدن گناه» به کار آنها یعنی موعظه انجیل و شاگرد ساختن تمام جهان مرتبط است. بدون توبه و ایمان حقیقی از جانب ایماندار، هیچ بخششی وجود ندارد (مرقس ۱: ۱۵ ، اعمال ۳: ۱۹-۲۰).
از طرف دیگر اقتدار به کار عالی و مطلق خدا مرتبط است. افعال مجهول «برای ایشان آمرزیده شد» یا «بسته شد (گناهانشان بخشیده نشد)» نشان می‌دهد که بخشیدن کار خدای مطلق می‌باشد. به رسولان کار و اقتداری مستقل از خدا بخشیده نشد. همچنین به رسولان اطمینان خطا ناپذیری داده نشد. (غلاطیان ۲: ۱۱). کار رسولان عیسی مسیح اعلام خبر خوش و تعلیم است، اما امتیاز و حق بخشش مؤثر گناهان مردم یا نگهداشتن گناهان مردم (نبخشیدن گناهان مردم) فقط متعلق به خداست. بعداً پولس رسول به درستی گفت: «به اندازه ای که خداوند به هر کس داد، من کاشتم و اپلس آبیاری کرد، لکن خدا نمو می‌بخشد». (اول قرنتیان ۳: ٥-٦).

<u>قدم ٤: بکار ببرید</u>
توجه کنید: کاربرد چه حقایقی در این قسمت برای مسیحیان امکان‌پذیر است.
درمیان بگذارید و بنویسید: افکار خود را صریحاً با هم درمیان بگذارید و فهرستی از کاربردهای امکان‌پذیر براساس یوحنا ۲۰ تهیه کنید.
توجه کنید: خدا از شما می‌خواهد کدامیک از کاربردهای امکان‌پذیر را تبدیل به یك کاربرد شخصی بکنید؟
بنویسید: این کاربرد شخصی را در دفترچه یادداشت خود بنویسید. کاربرد شخصی خود را بدون دغدغه با دیگران درمیان بگذارید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، کاربرد حقایق متفاوتی را پیدا می‌کنند و حتی از یك حقیقت کاربردهای متفاوتی می‌یابند.
(فهرست زیر، نمونه هایی از کاربردهای امکان‌پذیر در این قسمت از کتاب مقدس میباشند).

<u>نمونه هایی از کاربردهای امکان پذیر(یوحنا ۲۰)</u>

- ۲۰: ٥- ۸ * شواهد تاریخی مربوط به قیام عیسی مسیح را مطالعه کنید و به آن ایمان بیاورید.
- ۲۰: ۱۱ * ایمان مسیحی ماتم گرفتن برای از دست دادن را به‌عنوان بیان حقیقی و ضروری احساسات قبل از وقوع شفا تلقی می کند.
- ۲۰: ۱۸ * برای دیگران آنچه را خدا در زندگی شما انجام داده است، بیان کنید.
- ۲۰: ۲۱ * تا آنجا که می‌توانید، از نحوه خدمت عیسی مسیح درس بیاموزید.
- ۲۰: ۲۲ * ایمان داشته باشید که عیسی مسیح شما را برای خدمتی که برای انجام آن دعوت کرده است، مجهز می‌سازد.
- ۲۰: ۲٦- ۲۹ * شک را کنار گذاشته و به حقایق تاریخی در مورد عیسی مسیح ایمان بیاورید. آنگاه برکت خواهید یافت.

- ۲۰: ۳۰- ۳۱ * معجزات عیسی مسیح مهمتر از همه، «نشانه‌هایی» هستند که به خود عیسی مسیح و هویت او اشاره دارند.
- ۲۰: ۳۱ * فقط زمانی که ایمان می‌آورید عیسی همان مسیحای موعود و پسر خداست، حیات جاودانی را دریافت خواهید کرد.

نمونه هایی از کاربردهای شخصی

الف) دیگر نمی‌خواهم از مرگ بترسم. امید مسیحی اینجاست که به‌هنگام قیام، بدن زمینی و فاسد متبدل شده و به شباهت بدن جلال یافته عیسی مسیح در می‌آید. چون از قبل می‌دانم که مرگ مغلوب شده است و من قیام خواهم کرد، می‌توانم به آینده ام با امید شادی بخش و اطمینان نگاه کنم. می‌خواهم دائماً ایمان خود را به قیامت مردگان اعتراف نمایم.
ب) به این حقیقت پی برده ام که مأموریت بزرگ در اصل به رسولان عیسی مسیح داده شده است. اگرچه رسولان عیسی مسیح هیچ جانشینی ندارند، اما مأموریت بزرگ به کلیسای مسیح به عنوان یک کل تعلق می‌یابد. هر کلیسای محلی در این جهان باید زیر نظر پیران کلیسای خود در این مأموریت بزرگ دخیل باشد. انجیل می‌باید به تمام خلایق اعلام گردد و در بین تمام قومها و ملتهای روی زمین مردم شاگردان عیسی مسیح گردند. همان وقت که من انجیل را موعظه می‌کنم، خدا مقتدارنه مردم را به سوی عیسی مسیح جذب می‌کند و گناهان آنها را می‌بخشد. می‌خواهم همیشه نسبت به این حقیقت آگاه و هوشیار باشم که خدا به من کار یا اقتداری مستقل از عیسی مسیح نبخشیده است. این همان است که عیسی در یوحنا ۱۵: ۵ فرمود: «زیرا که جدا از من هیچ نمی‌توانید کرد». عکس آن نیز درست است: «با ماندن در عیسی مسیح و او در من، میوه بسیار خواهم آورد».

قدم ۵: دعا کنید
در مورد حقیقتی که خدا به ما در انجیل یوحنا فصل ۲۰ آشکار کرده است، دعا کنیم.
(در دعای خود به آنچه که درطی این بررسی کتاب مقدس دریافت کرده اید، پاسخ دهید. تمرین کنید که در فقط یک یا دو جمله دعا کنید. بیاد داشته باشید که افراد در هر گروه، در مورد حقایق متفاوتی، دعا خواهند کرد.)

۵	**دعا (۸ دقیقه)** **دعای شفاعت**

به دعا کردن در گروههای دو نفری یا سه نفری ادامه دهید. برای یکدیگر و برای مردم جهان دعا کنید.

٦	**تکلیف منزل (۲ دقیقه)** **برای درس بعدی**

(**سر گروه:** رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ - تعهد - نسبت به شاگردسازی و بنای کلیسا متعهد باشید.
۲ - برای یك فرد یا گروه، موضوع " انجیل یوحنا ۲۰ " را موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.
۳ - رازگاهان - هر روز نیمی از یك فصل از مکاشفه ۸-۱۱ را بخوانید. از روش حقیقت محبوب یا روش طرح پرسش استفاده کنید و یادداشت بردارید.
٤ - حفظ کردن - آیه حفظی جدید (یوحنا ١٦: ١٤) را حفظ کنید. هر روز آخرین ۵ آیه حفظی قبلی را مرور کنید.
۵ - دعا - در این هفته برای شخص یا موضوعی مشخص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید (مزمور ۵: ۳).
٦ - آموخته های جدید مربوط به بنای کلیسای مسیح را وارد دفتر(یا پوشه) خود کنید. تمام یادداشت‌های خود در مورد رازگاهان، آیات حفظی، بررسی کتاب مقدس و این تکلیف منزل را در دفتر خود بنویسید.